

משלוח פנור: פנקס חסכוניות

חוק את
ידיך לחכונ
ל פ י ש י ת
החסכון המובה ביותר
החל מפורים — פנקס חדש בנרתיק פלסטי

פנק לאומי
לישראל בעמ

סערת צחוק מתקרבת לארץ...
דז'יגן ושומכר

זכזה לפרטים! בקרוב בישראל!

גפד

פורימי — כבר הופיע
יותר עשיר! יותר פיקנטי!
להשיג בכל הקיוסקים

פלפל
לפורים

יצא לאור

מרכת אסתר
הוכתרה

היום כל אשה מסוגלת להפוך
את שערותיה לכתר נוצץ
וזהר. נקה לנווילין שמפו
מוסיף ברק לשערותיך —
ברק המשי — הכתר ליופייך.

נולין שמפו

חמפצים: חב' נורית בע"מ

Afscolor

נשף מסכות מוצלח
מצולם בסרט צבעוני

סרטים להשיג בכל החנויות
פתוח והדפסה בארץ

עצורים חרותי ואקשטיין
שוב ישנה מחתרת — מי הראש?

יותר לצבא הבריטי והשאר את הילד כמי
דול פרא. במלחמת העצמאות היה יעקב,
הניר הגמסיה הרצליה, מפקר כיתת חבלנים
של הלחי' בירושלים, נפצע בקרב. את לר
מודי המשפטים שלו הזל באנגליה, סיימם
בישראל בתקופת שהותו בכלא.
אחרי שחרורו, התגרש חירותי מאשתו ה'
ראשונה, שילדה לו בן אחד. יעקב נשא לו
אשה צעירה אמריקאית, הוסמך לכהן כעורך
דין.

החשוד העיקרי השני, זאב אקשטיין (24),
צבר יליד תל-אביב ובנו של של בעל דפוס
המסדר, נודע אף הוא בקרב חבריו כצעיר
בלתי רגיל. בהיותו בן 16, בתקופת מלחמת
העצמאות, התנדב מרצונו לחיל הים, שירת
בו שמונה חודשים, הוצא מהצבא כשהתברר
גילו האמיתי. במלאות לו 18, התחשב שוב
לצבא.

מהצבא חזר אקשטיין לחיים אזרחיים של
יום, בבית הדפוס של אביו, ולהדרכת נוער
בישראל הצעירה, תנועת הנוער של הציונים
הכלליים.

אולם גם אם יתברר כי השניים שייכים
למחתרת רלויה — ברור שהם אינם
בין מנהיגיה. החיילים של אותה מחתרת
אלמונית נעצרים תמיד ואילו המנהיגים
ממשיכים להישאר סמויים ומוסתרים. מפליה
רה מידת הזהירות בין האינטרסים של איתם
מנהיגים סמיים, לבין אלה של מנהיגי
מנגנון סמוי אחר במדינה, הממלא את
הוראות המשטר.

אילת

הבת האובדת

עוד במרוקו נזקקה משפחת עדרי לעזרת
המשטרה. היה זה בשעה שאחד מילדיה
נעלם בעיצומו של יום, ומשאפסה כל תקנה
לגלותו בעזרת צעקותיה של אם המשפחה,
נחלצה המשטרה המקומית לעזרה, גילתה
את הבן האובד בפחות מארבע שעות.
נסיון מוצלח זה עודד את משפחת עדרי,
בשעה שהתברר לה באזר מימות השבוע
שעבר כי בת הקוניה, יפה בת חשנתים
וחצי, יצאה מן הבית סמוך לשעות הצהריים
ולא חזרה מטולה עד לשעות הערב. אברהם
עדרי הוציק את קומץ שוטרי אילת, יצא
בראשם לחיפושים מקיפים. לאחר כמה
שעות הוצק הצבא לעזרה. החיילים סרקו
את השטח, ירו וזיקקי אור, נסעו הלוך
ושוב ברכב הצבאי — ללא כל תועלת
מעשית.

בתום שעות אחדות של חיפושים חסרי
תוצאות, נמאס כל הענין על אברהם עדרי.
הוא החליט ללכת הביתה. במרוקו מצאה
המשטרה את בתי בפחות מארבע שעות.
רק בישראל זה לוקח כל כך הרבה זמן.
נלך הביתה! קרא בכעס לאשתו ולקרוביו.
סמל המשטרה חשב אחרת: הוא הפקיד
אחד משוטריו על האב הרוטן, אילץ אותו
לקחת חלק בחיפושים אחר בתו האובדת.
בבוקר נקרא כל תושבי העיר לדגל. הם
התפזרו בשרשרות צפופות, הגיעו בחיפוי
שיהם אל מרגלות העיר. במרחק שלושה
קילומטרים נמצאה הילדה ישנה וקפואה.
הרופא המקומי ד"ר רפאל קונפיו מיהר
להגיש את העזרה הראשונה, החיילים חזרו
לבסיסם, ואילו סמל התחנה ביקש את
מסקניו בנפה ליעץ לו, אם יש מקום ל'
העמיד לדין את אברהם עדרי על התנהגותו
הפושעת, ועל סירובו לעזור בחיפושים אחרי
בתו.

הזה על המשטרה. תוכן הסדרה הראה בעליל
כי לטבת ניתנה גישה חופשית לתיקי המש'
טרה, אותם סירב אחר-כך סתר לגלות בפני
בית-המשפט בטענת חסינות.

טבת הובא לבית-המשפט לפי הזמנת
תמיר. הוא סרב לשתף פעולה, הודיע כי
הוא יסרב לענות על כל השאלות שנועדו
לגלות בפני בית-המשפט את שמות הקצינים
או האזרחים שספרו לו כי "עמוס לא הת'
ערב בחקירה" של תיק אירטון. בבית'
המשפט טען טבת לחסינות עתונאית: "אם
אגלה את מקורותי, לא ירצה איש לדבר
אתי יותר או למסור לי אינפורמציה לאחר
שאצא מבית-המשפט."

תשובתו של טבת היתה צפויה מראש,
דמתה בכל פרטיה לתשובותיהם והתנהגו'
תם של כל אלה שבאו לחפות ולהגן על
מעשיו של עמוס. טענת החסינות שמנעה
כל בירור פומבי של הפרשות הגדולות,
צימצמה את המשפט לממדים זעירים. ואז
קם כספי והכריז על צמצום נוסף בקו ה'
תביעה, באומרו כי עמוס רואה דיבה רק
בשורות הטענות כי "קצין גבוה" סגר את
התיק.

היה ברור לכל כי הסערה הגדולה, ש'
הוקמה מסביב למשפט הקטן, היא סערה
בצלוחית של מים.

מחתרת

המנהיגים נטארו סמויים

שבוע ימים שרר אימול מיחלט סביב
חקירות המשטרה, בפרשת ההתנקשות בד"ר
ישראל קסטנר, צעירים נעצרו, נחקרו, שוחר'
רה, נעצרו שוב. כמה מהם אף הובאו
בפני שופט להארכת מעצדם. בסוף השבוע
נראו צעני המשטרה החוקרים בפרשה, כי
שחיוך של שביעות-רצון על שפתותיהם:
"תפסנו את המתנקשים!" לחשו באזני ה'
עיתונאים. "בידינו כל ההוכחות שההתנקשות
בוצעה בידי ארגון מחתרת טירוריסטי."

הם לא חיסלו לגלות גם את זהות ה'
מחתרת — מחתרת מזכות ישראל, אותה
מחתרת שנתססה ונשפטה לאחר פיצוץ ה'
צירות הסובייטיות בתל-אביב, לפני ארבע
שנים.

הזמירות על מחתרת לא היו חדשות לגבי
תושבי ישראל. הן צפו ועלו כל פעם ש'
הממשלה עמדה לחוקק חוקי חירום חדשים,
המגבילים את חופש האזרח. כי אם אמנם
היתה זו מחתרת טירוריסטית שביצעה את
ההתנקשות בקסטנר, היתה זו ללא ספק
מאותה מורה מאור. כי היתה זאת אותה
מחתרת שאנשיה נעצרו לאחר ההתנקשות
ברון ברנדוט, אותה מחתרת שאנשיה נת'
פסו ונכלאו לאחר פיצוץ הצירות.

למרות שנשפטו ונכלאו לתקופות מאסר
שונות, לא למדו אנשי המחתרת לקח. זמן
קצר לאחר שחרורם, שוב החלו — אם
להאמין לדברי המשטרה — לעסוק בפעולות
טרור, כהתנקשות בד"ר קסטנר. היתה זאת
מחתרת מורה. מורדים לא פחות היו אנשיה.
החשודים העיקריים מביניהם: יעקב חרותי
וזאב אקשטיין.

שני דברים. את דמותו של יעקב ח'
רותי (30) קבעה ילדות מופרעת, אביו,
עורך-הדין מרדכי חרותי, מי שנהיה סגן
נשיא בית-הדין הצבאי העליון, התגרש מ'
אמו בהיות יעקב בן שנתיים, התגייס מאוחר